

Komunikacja interpersonalna - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Komunikacja interpersonalna
Kod przedmiotu	06.9-WM-IB-P-10_15gen
Wydział	Wydział Mechaniczny
Kierunek	Inżynieria biomedyczna
Profil	ogólnoakademicki
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. inżyniera
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2016/2017

Informacje o przedmiocie	
Semestr	5
Liczba punktów ECTS do zdobycia	1
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr Aneta Klementowska

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami z zakresu komunikacji interpersonalnej oraz poszczególnymi systemami komunikowania społecznego. Nabycie umiejętności wykorzystania odpowiednich zasad komunikacyjnych w życiu prywatnym i zawodowym.

Wymagania wstępne

Brak wymagań.

Zakres tematyczny

Komunikologia jako dyscyplina naukowa (etapy rozwoju nauki o komunikowaniu, podstawowe nurty teoretyczne). Komunikowanie jako proces. Komunikacja werbalna, niewerbalna, zasady komunikacji pisemnej, sztuka słuchania, zarządzanie przestrzenią. Znaczenie komunikacji interpersonalnej i pozawerbalnej w pracy zawodowej. Bariery komunikacyjne i sposoby ich pokonywania w komunikacji interpersonalnej – propozycje studentów. Komunikacja w zespole pracowniczym. Warunki skutecznej komunikacji, błędy w komunikowaniu się z klientem i/lub kontrahentem. Systemy komunikowania społecznego: organizacyjny (komunikacja wewnętrzna w przedsiębiorstwie), publiczny (sztuka prezentacji i wystąpień publicznych), polityczny, masowy. Komunikacja międzykulturowa. Rozmowy telefoniczne jako nietypowe sytuacje komunikacyjne. Nowe technologie informatyczne jako narzędzie komunikowania się. Sytuacje konfliktowe a style komunikacji interpersonalnej. Negocjacje (istota, style, założenia, techniki negocjacyjne; właściwa komunikacja w negocjacjach; cechy skutecznego negocjatora).

Metody kształcenia

Wykład, ćwiczenia praktyczne, metoda problemowa, metoda projektu, różne odmiany dyskusji.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Ma wiedzę ogólną niezbędną do rozumienia społecznych uwarunkowań działalności inżynierskiej oraz ich uwzględnienia w praktyce inżynierskiej. Potrafi pozyskiwać informacje z literatury, baz danych oraz innych źródeł, integrować je, dokonywać ich interpretacji oraz wyciągać wnioski i formułować opinie. Potrafi pracować indywidualnie i w zespole; potrafi zaprojektować skład zespołu, wskazać oczekiwania wobec członków zespołu oraz zarządzać pracą małego zespołu. Ma umiejętności samokształcenia się, m.in. w celu podnoszenia kwalifikacji i kompetencji zawodowych z wykorzystaniem źródeł i zasobów bibliotecznych, źródeł elektronicznych i baz danych. Potrafi biegle porozumiewać się przy użyciu różnych technik w środowisku naukowym oraz w innych środowiskach. Rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie, potrafi inspirować i organizować proces uczenia się innych osób. Potrafi współdziałać pracować w grupie przyjmując różne role. Ma świadomość roli społecznej absolwenta uczelni technicznej, a zwłaszcza rozumie potrzebę formułowania i przekazywania społeczeństwu - m.in. poprzez środki masowego przekazu - informacji i opinii dotyczących osiągnięć techniki i innych aspektów działalności inżyniera; podejmuje starania, aby przekazać takie informacje i opinie w sposób powszechnie zrozumiały.	- K_W01 - K_W13 - K_U01 - K_U03 - K_U07 - K_U08 - K_K01 - K_K03 - K_K07	- aktywność w trakcie zajęć - bieżąca kontrola na zajęciach - dyskusja - projekt - sprawdzian	Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Zaliczenie na ocenę ćwiczeń odbywa się na podstawie ocenionych projektów i sprawdzianów.

Literatura podstawowa

1. Dobek-Ostrowska B., Podstawy komunikowania społecznego, Wrocław 2002.
2. Dobek-Ostrowska B., Wiszniowski R., Teoria komunikowania publicznego i politycznego, Wrocław 2002.
3. Griffin E., Podstawy komunikacji społecznej, Gdańsk 2003.
4. Łęcki K., Szóstak A., Komunikacja interpersonalna w pracy socjalnej, Katowice 1999.
5. Sorlin Pierre, Mass media. Kluczowe pojęcia, Wrocław 2001.
6. Stankiewicz J., Komunikowanie się w organizacji, Wrocław 2006.
7. Tkaczyk L., Komunikacja niewerbalna: postawa, mimika, gest, Wrocław 1996.
8. Wódz K., Wódz J. (red.), Funkcje komunikacji społecznej, Dąbrowa Górnicza 2003.

Literatura uzupełniająca

1. Kamiński J., Negocjowanie. Techniki rozwiązywania konfliktu, Warszawa 2003.
2. Kwiatkowska G.E., Markiewicz K., Komunikowanie się. Nowe wyzwania, Lublin 2010.
3. Markiewicz K., Soroka J., Komunikowanie się w sytuacjach społecznych, Lublin 2009.
4. Mruk H. (red.), Komunikowanie się w biznesie, Poznań 2002.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr inż. Daniel Dębowski (ostatnia modyfikacja: 29-09-2016 22:11)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ